

# Chris Succo

## Language of Elbow

Apr 23 — May 23, 2015 | Brussels

Op het eerste zicht lijken de zwarte strepen die over de matte doeken van Chris Succo's Zig-Zag Paintings lopen bijna op schrijfsels - snel op een stuk oud papier gekrabbelde notities, of een notatiesysteem voor iets dat niet vanzelfsprekend is.

Als je naar een pagina met muzieknotaties kijkt, en je kan geen noten lezen, lijkt die op het eerste gezicht misschien eerder een abstractie. Voor de meesten vertalen de noten op het papier zich niet direct naar een muzikaal nummer, en zelfs voor de meest ervaren muzikanten blijven wiskundige notaties die het volume, de emotie en het tempo aanduiden nog altijd subjectief. Bij het aanschouwen van de composities van de Zig-Zag Paintings lijkt het alsof hun gesturale lijnen, kinetische composities en formele herhaling een onverwachte muziek oproepen – een die geen speciale kennis vereist om waargenomen te worden.

Chris Succo's The Language of Elbow, zijn eerste solotentoonstelling bij Almine Rech, presenteert nieuwe hernemingen van twee series werken – de voornoemde Zig-Zag Paintings, en een nieuwe serie van ongetitelde zeefdrukschilderijen. De werken in beide series, gemaakt in een studio met een constant spelende soundtrack, met titels die zijn overgenomen uit Succo's eigen poëzie, bruisen van energie en attitude. Samen vormen ze een reflectie op het schilderen in abstractie, en in de context van hun titels en Succo's eigen geschiedenis als muzikant, zijn ze te vergelijken met hoesteksten – over de schilderkunst.

Samen met de Zig-Zag Paintings worden ook Succo's zeefdrukschilderijen gepresenteerd. Deze composities van uit tijdschriften geknipte, aan elkaar geplakte, gefotografeerde en vervolgens gezeefdruchte beelden, met inktspatten die zich per ongeluk in de studio hebben voorgedaan, refereren naar rock posters, of een cascade van beelden van spijbelende jeugd. De werken, die flirten met de geschiedenis van het naakt in de schilderkunst, zijn collages in ingetogen grijstinten, emotionele afbeeldingen van door rock 'n' roll verheerlijkte adolescentie excessen.

Eén schilderij "tktk" doorbreekt de karakteristieke compositie van de Zig-Zag Paintings, en combineert de zwarte inkt van de zeefdrukwerken met de gesturale abstracties van de rest van de serie; een zwarte voorgrond overlapt de stenografische markeringen en bedekt de helft van het schilderij. Het zou een landschap of een gescheurde pagina kunnen zijn. Het evoceert een gebied op de grenzen van de poëzie, de schilderkunst en de muziek.

Alexander Shulan